

РЕШЕНИЕ

№ 3869

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2271** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 21.01.2020 г. по НАХД № 12753/2019 г. по описа на СРС, НО, 112 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-684/03.07.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение по чл. 319, ал. 4, във връзка с чл. 319, ал. 3 от КЗ, във връзка с чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № 15/05.05.2004 г. за воденето и съхраняването на регистрите от Комисията за финансов надзор и за подлежащите на вписване обстоятелства.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., която поддържа касационната жалба. Моли оспореното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършена проверка в електронен портал за Застрахователни агенти, представляващ специализиран уеб сайт, позволяващ на регистрираните застрахователни дружества да подават периодична информация към Комисията за финансов надзор, свързана със застрахователните агенти, необходима за воденето на публичен Регистър на застрахователните агенти по чл. 30, ал. 1, т. 12 от З., е установено че на 15.03.2019 г., с вх. № 10-10-ЗА-729 от [фирма] в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 12 от [фирма] е постъпила следната промяна подадена от [фирма] - „Д. на нови застрахователни агенти - юридически лица“, отнасяща се за застрахователен агент юридическо лице - [фирма], като вписването на ново обстоятелство по партидата на застрахователния агент се изразявало в добавяне на новорегистрирания договор за застрахователно агентство между [фирма] и [фирма] с дата на сключване - 20.02.2019 г. [фирма], не е подало уведомление чрез водения от КФН електронен регистър, в 7-дневен срок от датата на сключването на договора за застрахователно агентство с [фирма], в следствие на което застрахователят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 319, ал. 4 от КЗ, във връзка с чл. 319, ал. 3, във връзка с чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № 15 от 05.05.2004 г. за воденето и съхраняването на регистрите от Комисията за

Бил съставен АУАН на № Р-06-260/01.04.2019 г. АУАН е връчен на законов представител на дружеството веднага след съставянето му.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-684/03.07.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 319, ал. 4 от КЗ, задължението по ал. 3 се изпълнява в 7-дневен срок от узнаването на съответния факт или обстоятелство. Според ал. 3 на същата разпоредба, застрахователят отразява всяка промяна във фактите и обстоятелствата в списъка по ал. 1 и уведомява за това комисията. Съгласно чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, за застрахователните агенти, юридически лица и посредници, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност – юридически лица в регистъра се вписват наименованието, седалището и адресът на управление на застрахователя по чл. 315, ал. 1 от КЗ, с когото застрахователният агент, съответно посредникът, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, има сключен договор (за застрахователите от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗКФН се вписва само наименованието), датата на сключването, съответно датата на прекратяването на договора, както и класовете застраховки, по които извършва посредничество.

Касационният състав споделя изцяло доводите на СРС, че след като има сключен договор [фирма] и [фирма] с дата на сключване - 20.02.2019 г., то за [фирма] е възникнало задължение в 7-дневен срок да подаден уведомление чрез водения от КФН регистър. Видно от административнонаказателната преписка, дружеството не е изпълнило това свое задължение, поради което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Съгласно чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения минимум, поради което не може да бъде намалена.

Правилна е преценката на СРС относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид, поради което не са налице предпоставките за квалифицирането му като маловажен случай. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение в тази насока.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в размер, определен по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.01.2020 г. по НАХД № 12753/2019 г. по описа на СРС, НО, 112 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на КФН сумата от 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.